

Transskriber nedenstående tekststykke i halvfîn lydskrift efter normen i FF (med *ɶ*-assimilation).

Hendes hænder rystede meget da hun bar kaffekopperne ind på den udskårne træbakke som engang havde tilhørt Marias polske mand. Hun fik tårer i øjnene ved at se Carlo sidde i en lænestol med et ansigt der var som hugget i sten. Det var tydeligt at han havde det forfærdeligt.

– Jeg ville ellers godt have haft et barn, fortalte han hende med klangløs stemme.

[henns 'hɛnʔɔ 'væsdøððə 'nɔjð | ða hun ɔ̃ɔ 'kʰɔfəkʰɔbɔnə 'ɛnʔ | pʰɔ ɔ̃n 'uðsgø:ʔnə
tʰɔ̃ɔbɔg̃ə sɔm ɛn'g̃ɔɔnʔ hæ:ð tʰɛlhøɔɔð mɔ'viʔas pʰo:ʔls̃g̃ə 'manʔ | | hun fẽg̃ tʰv:ɔ i 'œjɔnə ve
ɔ 'se:ʔ 'kʰɔ:lo 'seðð i ɛn 'lɛ:ñsðo:ʔl | mɛ ɛð 'ansɛg̃ð ðɔ vɔ sɔm 'hɔg̃ð i 'sðe:ʔn | | ðe vɔ
tʰy:ðlið a han 'hæ:ð ðe fɔ'faɔʔðlið | | jɔ vill̃ ɛlɔs 'g̃ɔɔ ha 'hɔfð ɛð 'bɔ:ʔn | fɔ'tʰɔlʔðə han
henñ mɛ 'kʰl̃ ɔ̃ñlø:ʔs 'sðɛmñ]

1. Husk at regne med *ɶ*-assimilation – det står eksplicit i opgaveformuleringen! Dvs. [henns], ikke [henəs]. Bemærk at der ved *ɶ*-assimilation efter korte vokaler opstår en ekstra ikkestavelsesdannende konsonant, fx [seðə] > [seðð] *sidde* og [henə] > [henñ] *hende* (men efter lang vokal [lɛ:nəsðo:ʔl] > [lɛ:ñsðo:ʔl] *lænestol*).
2. Stød.
3. Tryk.
4. Lange og korte vokaler: [seðð] over for [hæ:ð].
5. Vokalkvalitet: [ɔ̃] over for [v], [æ] over for [a].
6. Efter [s] findes [pʰ tʰ kʰ] ikke – de eneste lukkelyde der optræder efter [s], er [b̃ ɔ̃ g̃].
7. Ifølge FF er vokalen i *rystede* egentlig [œ] (som anses for forskellig fra vokalen i *hone* som har [œ]) – men jeg udtaler i hvert fald [œ], altså samme vokal som i *hone*.
8. Vokalen i *øjnene* er ifølge FF [œ] – men man siger jo [ɔ̃].
9. I lydskrift bruger man kun små bogstaver.
10. Lyden [ŋ] findes *kun* før [f v] (fx [kʰɔm̃ʔfɔ] *kamfer*), og det ikke engang altid.